

ї) оуетнік єгѡ. Й плачашася сынове
Інлеки *Мицієа* во Араві, дѣ
Мицієан оу Іордана близъ Герихона
тринадцать днен: и скончашася дніє
плача сѣтоканіа ѿ *Мицієен*. Й
Інлек сынъ Навінъ напоінна аль
рѣзма: ^{б)} возложи во *Мицієен*
рѹцѣ свои на него, ^{б)} и послышаша
єго сынове Інлеки, и сотвориша іако-
же заповѣда Гдѣ *Мицією*. ¹⁾ Й

не воста ктому пророку во Інлек,
іакоже *Мицієен*, ⁴⁾ єгоже позна
Гдѣ лицемъ изъ лицъ, ио всѣхъ ⁵⁾
знаменіихъ и чудескхъ, єгоже послѣ
Гдѣ сотворити а въ землі Египетскїи
Фараонъ, и рабомъ єгѡ,
и всій землі єгѡ: Днінала вели-
кала, и рѹку крѣпкую (и мішци
вилокую), іаже сотвори *Мицієен*
предъ всімъ Інлекомъ.

а) А мѡнѣ ѹ, є ꙗ. б) дѣлѣ и, є ꙗ. в) А мѡнѣ ѹзъ, є ꙗ. г) мѣ
ші, є ꙗ. д) Б мѡнѣ лг, є ꙗ. д) мѡнѣ ѹ, є ꙗ.

Конецъ п'ятимъ книгамъ *Мицієовимъ*, ємъ та въ себѣ глаїзъ ѻд.

